

[Christmas Møller.]

Krav, som maa stilles, om Loven af 1922 skal føres ud i Livet, ja, man kunde i Virkeligheden langt snarere stille det Spørgsmaal, om disse Bevillinger ikke skulde være højere. Jeg tror, at Forsvarsministeren vilde stille sig paa et saadant Standpunkt.

Jeg vil gerne have Lov til at spørge den højtærede Finansminister, og jeg retter for saa vidt ogsaa dette Spørgsmaal til Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, om de kan nævne andre Eksempler end Forsvarsordningen, hvor man, saaledes som man her vedbliver at gøre det, ikke blot fra Regeringens, men ogsaa fra det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Side, taler om Loven og *det Budget*, der fulgte den. Jeg spørger det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, som har været med til at gennemføre saa overmaade mange Love, kostbare Love og ogsaa i visse Tilfælde Besparelseslove: Vil det ærede Medlem ikke for det høje Ting nævne, hvor man paa Finansloven har sagt, ikke at man skulde følge Loven, men at man skulde følge Budgettet!

Jeg husker fra den Tid, da jeg begyndte at interessere mig stærkt for Politik, den store Interesse, der var for den berømte Bømand, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og det daværende ærede Medlem Hr. J. C. Christensen sagde, at de Radikale rejste rundt med, den Bømand, som man forskrækkede Befolkningen med i Retning af Skatter. Jeg spørger: Var det ikke senere saaledes, at man da nøje fulgte Lovene og ikke Budgettet?

Jeg spørger videre: Da man vedtog f. Eks. en social Lov som Invaliderenteloven i 1921, svarede saa i et og alt Bevillingerne til det, der efterhaanden skulde til? Vidste man det overhovedet? Nej, man sagde: Man har vedtaget den og den Lov, og saa maa den finde sit økonomiske Udtryk paa Finansloven, paa Budgettet.

Jeg spørger det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, som er saa meget mere bevidret i den Materie end maaske noget andet Medlem, om ikke han, maaske ikke som Politiker, men som Historiker, kan give talrige Eksempler paa — han husker vel bedre andres Fejl, det er jo menneskeligt —, hvorledes andre har taget fejl i Beregningerne, og hvorledes dette har fundet Udtryk ikke ved, at Budgettet gik ind paa Finansloven, men ved at, om jeg saa maa sige, det virkelige Resultat gik ind paa Finansloven. Derfor forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard kan udtrykke sig, som han gjorde.

Til den højtærede Finansminister skal jeg yderligere kun sige, at jeg troede ikke,

der var nogen Uenighed om, hvad Venstre krævede af Lovene af 1922, og hvad det konservative Parti krævede; det har der i og for sig ikke været til Dato. Jeg vil da gerne stille det direkte Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, om han mener, at Lovene af 1922, navnlig for Søforsvarets Vedkommende, opfyldes ved § 23, ændret saaledes, som det ærede Medlem har stillet Forslag om. Vil det ærede Medlem Hr. N. Neergaard benægte, at vi derefter atter gaar et Stykke ned med Hensyn til vor Flaades Kapacitet. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, at det, Venstre har stillet Forslag om, opfylder fuldt ud det Tilsagn, som er givet i Landstinget. Jeg vil gerne dels om denne Bemærkning og dels om en anden Bemærkning, som jeg senere kommer til, sige, at jeg synes, Forklaringen maa være meget haartrukken, om det ærede Medlem virkelig vil have, at det høje Ting skal tro den.

Ved Slutningen af anden Behandling af Finansloven i Landstinget sagde Landstingsmand Hauch den 27. Marts 1930 følgende — det staar Sp. 1303—04:

„Jeg har allerede haft Lejlighed til her at udtale, at vi indenfor Venstre har den Opfattelse, at saadan som Forholdene har udviklet sig, og efterhaanden som Tiden gaar, maa vi, dersom vi ikke faar en anden Forsvarsordning, hvad jeg nu haaber og tror, vi skal faa, foretage noget med Hensyn til at bringe Forsvarsordningen af 1922 mere i Overensstemmelse med det, som var Meningen, da denne Forsvarsordning blev vedtaget.“

Nu spørger jeg det ærede Medlem Hr. N. Neergaard: Vil det ærede Medlem virkelig hævde, at denne Udtalelse af Landstingsmand Hauch dækkes af de Ændringsforslag, Venstre har stillet til § 23. (N. Neergaard: Ja). Ja, det ærede Medlem kan hævde det, men det ærede Medlem kan faa meget faa til at tro det. Det ærede Medlem kan ikke en Gang faa Venstres Forsvarsordfører, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen til at tro det. (Afbrydelse: Jo). Nej, det kan det ærede Medlem ikke, for det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen skrev i Sommer, den Tid, da man fra Venstres Side skulde true sig, om jeg saa maa sige, et Forlig til, en Artikel i sit Blad — jeg har den ikke her, men det ærede Medlem husker den sikkert selv, den har været citeret før —, og denne Artikel kunde af alle kun opfattes paa den Maade, at Bevillingerne til Flaadens Genopbygning maatte forøges. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard vil dog vel heller ikke benægte, at Venstre og Landstingsmand Hauch stil-